

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง อำนาจหน้าที่ขององค์การพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติในการให้ลูกหนี้
ผ่อนชำระหนี้ตามคำพิพากษา

องค์การพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ อว ๕๒๐๑/๘๕๑ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยองค์การพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (อพวช.) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ ในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (เดิมสังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองกับกิจการร่วมค้า เอ็กเซลเลนซ์ โปรเฟสชันแนล ซิสเต็มส์ และซิตีนีออน ดิสเพลส แอนด์ คอนสตรัคชั่นส์ (ประเทศไทย) และ ArchiMeDes Architektur, Medien und Design โดยบริษัท ซิตีนีออน ดิสเพลส แอนด์ คอนสตรัคชั่นส์ (ประเทศไทย) จำกัด เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ บริษัท เอ็กเซลเลนซ์ โปรเฟสชันแนล ซิสเต็มส์ จำกัด เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และ ArchiMeDes Architektur, Medien und Design เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอให้ชำระหนี้ค่าเสียหายจากการผิดสัญญาก่อสร้างงานนิทรรศการเทคโนโลยีสารสนเทศพร้อมติดตั้ง พื้นที่ ๙,๓๐๐ ตารางเมตร โดยศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ อ. ๗๘๓/๒๕๕๘ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีร่วมกันหรือแทนกันชำระหนี้จำนวน ๓๒,๑๔๓,๙๖๕.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินนับตั้งแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ จนกว่าจะชำระให้แก่ อพวช. แล้วเสร็จ

อพวช. ได้ติดตามการชำระหนี้ตามคำพิพากษาตามขั้นตอนการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ คือ การให้สำนักงานการบังคับคดี สำนักงานอัยการสูงสุด ติดตามทรัพย์สินของลูกหนี้ ปรากฏว่ามีเพียง บริษัท ซิตีนีออน ดิสเพลส แอนด์ คอนสตรัคชั่นส์ (ประเทศไทย) จำกัด เพียงรายเดียวที่มีทรัพย์สินให้บังคับยึดทรัพย์มาชำระหนี้ได้แต่ก็ยังไม่พอต่อการชำระหนี้ทั้งหมด บริษัท ซิตีนีออนฯ จึงได้เจรจาชำระหนี้โดยขอแบ่งชำระเนื่องจากไม่สามารถชำระหนี้ได้ทั้งหมดในครั้งเดียว ซึ่ง อพวช. เห็นว่าเป็นประโยชน์มากกว่าการยึดทรัพย์มาชำระหนี้ซึ่งจะได้เพียงบางส่วน และไม่มีหลักประกันอื่นใดที่จะบังคับชำระหนี้ส่วนที่ขาดได้อีก อพวช. จึงได้หารือไปยังกรมบัญชีกลาง กรณีให้ลูกหนี้ผ่อนชำระหนี้ตามคำพิพากษา โดยกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๗๒๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ตอบข้อหารือการผ่อนชำระหนี้ตามคำพิพากษา ถึงผู้อำนวยการ อพวช. มีความเห็นโดยสรุปว่า กรณีที่ลูกหนี้ของส่วนราชการประสงค์ขอผ่อนชำระหนี้ตามคำพิพากษา ส่วนราชการจะต้องส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังพิจารณาเป็นรายกรณี ๆ ไป ในการพิจารณากระทรวงการคลังจะคำนึงถึงความสามารถในการชำระหนี้จากรายได้ค่าใช้จ่าย พฤติกรรมในการชำระหนี้ของลูกหนี้ และเนื่องจากข้อตกลงผ่อนผันการชำระหนี้ดังกล่าวเป็นข้อตกลงภายหลังศาลมีคำพิพากษาจึงต้องระมัดระวังไม่ให้มีลักษณะเป็นสัญญาประนีประนอมยอมความที่เป็นภาระจับข้อพิพาทหรือทำให้หนีตามคำพิพากษายุดิ่ง จึงต้องมีการหารือพนักงานอัยการเกี่ยวกับรูปแบบการจัดทำบันทึกข้อตกลงฯ อย่างไรก็ตาม อพวช. เป็นรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การพิพิธภัณฑ

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๔/๓๖๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

วิทยาศาสตร์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ รวมถึงมีอำนาจหน้าที่วางข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานไว้เป็นของ อพวช. เฉพาะ ดังนั้น อพวช. ต้องพิจารณาตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวด้วย

ต่อมา อพวช. ได้มีหนังสือถึงสำนักงานการบังคับคดี สำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อขอให้พิจารณาตรวจร่างข้อตกลงผ่อนชำระหนี้ตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดว่าสามารถกระทำได้หรือไม่ อย่างไร ซึ่งสำนักงานการบังคับคดี สำนักงานอัยการสูงสุด มีความเห็นโดยสรุปว่า พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ ไม่ได้บัญญัติให้คณะกรรมการองค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติมีอำนาจให้ผ่อนชำระหนี้ได้ อีกทั้งข้อ ๕ (๔) แห่งข้อบังคับองค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ ว่าด้วยการมอบอำนาจให้ปฏิบัติกิจการ เฉพาะอย่างที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอกแทนผู้อำนวยการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดว่า การทำนิติกรรมสัญญา ตลอดจนการอื่นใดเกี่ยวกับนิติกรรม การอนุมัติและลงนามในสัญญา ต้องเป็นไปตามข้อบังคับและ วัตถุประสงค์ของ อพวช. เท่าที่ผู้อำนวยการมีอำนาจกระทำได้ ซึ่งเมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของ อพวช. ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติฯ แล้ว เห็นว่า อพวช. ไม่ได้มีอำนาจในการผ่อนชำระหนี้ของ อพวช. ได้ อีกทั้งในมาตรา ๗ ก็ไม่ได้บัญญัติไว้ว่าเป็นวัตถุประสงค์ของ อพวช. ที่ผู้อำนวยการจะกระทำได้ ประกอบกับข้อ ๕ (๔) แห่งข้อบังคับดังกล่าว กำหนดให้ผู้อำนวยการต้องกระทำนิติกรรมสัญญาตามข้อบังคับและวัตถุประสงค์ของ อพวช. เท่านั้น การยอมให้ผ่อนชำระ แม้จะมีการยอมให้คิดดอกเบี้ยก็ตาม แต่ในร่างสัญญาที่ส่งมาให้สำนักงานอัยการสูงสุดตรวจให้ผ่อนชำระเป็นรายปี ปีละ ๑ งวด รวม ๘ งวด ทำให้ อพวช. เสียเปรียบได้ เพราะให้ผ่อนชำระแค่ต้นเงินและมีเวลาผ่อนชำระนาน แล้วจึงมาคิดดอกเบี้ย จึงสมควรที่ อพวช. จะส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังพิจารณาเป็นรายกรณีไปว่ากรณีนี้จะยอมให้ผ่อนชำระหรือไม่ อย่างไร และหากมีการผ่อนชำระ จะผ่อนชำระแบบใด และชำระดอกเบี้ยอย่างไร ทั้งนี้ หาก อพวช. ไม่ประสงค์ให้พนักงานอัยการดำเนินการบังคับคดีให้ โดยต้องการให้คู่กรณีผ่อนชำระ ก็ให้ อพวช. ส่งเรื่องไปให้กระทรวงการคลังพิจารณาว่าในรายนี้สามารถอนุมัติให้ผ่อนชำระหนี้ได้หรือไม่ ภายใต้เงื่อนไขในการผ่อนชำระอย่างไร

อพวช. เห็นว่าเหตุของการฟ้องคดีต่อศาลปกครองเกิดจากการที่ อพวช. ทำสัญญาจ้างดำเนินการก่อสร้างนิทรรศการเทคโนโลยีสารสนเทศพร้อมติดตั้ง ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นการดำเนินการภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ (๗) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติฯ เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมหรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการของพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ โดยการกระทำดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของ อพวช. ที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๗ (๒) ในการว่าจ้างหรือรับจ้างทำกิจการที่เกี่ยวข้องกับกิจการของ อพวช. เมื่อเหตุที่มาของหนี้ดังกล่าวอยู่ภายใต้วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของ อพวช. จึงเข้าใจได้ว่าการกระทำใด ๆ ภายหลังจากเหตุที่มานั้นย่อมอยู่ภายใต้การดำเนินการและตัดสินใจที่จะกระทำการใดได้ของ อพวช. แต่โดยที่สำนักงานอัยการสูงสุดเห็นว่า การให้ผ่อนชำระหนี้ไม่อยู่ในอำนาจของ อพวช. ดังนั้น อพวช. จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า หนี้ตามคำพิพากษาดังกล่าวเกิดจากการดำเนินการภายใต้ภารกิจของ อพวช. หรือไม่ และการให้ลูกหนี้ผ่อนชำระหนี้ นั้นสามารถกระทำได้ที่

วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติฯ หรือไม่ว่าอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางให้ อพวช. ได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๓) ได้พิจารณาข้อหารือขององค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนองค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นเห็นว่า โดยที่องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ (อพวช.) เป็นหน่วยงานของรัฐประเภทรัฐวิสาหกิจ จัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๓๖ มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมและแสดงกิจกรรมหรือผลงานสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อให้ความรู้และความบันเทิงแก่ประชาชน ส่งเสริมการวิจัย การให้บริการด้านวิชาการ และนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน จัดนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนเป็นศูนย์รวมทางด้านข้อมูลและวิชาการเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และให้บริการที่เกี่ยวข้องแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ตามมาตรา ๖^๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติฯ และมีอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ โดยในการดำเนินการดังกล่าว มาตรา ๗ (๒)^๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติฯ กำหนดให้ อพวช. มีอำนาจหน้าที่ในการว่าจ้างหรือรับจ้างทำกิจการที่เกี่ยวกับกิจการของ อพวช. ได้ ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่า อพวช. ได้ทำสัญญาจ้างกิจการร่วมค้า เอ็กเซลเลนซ์ โปรเฟสชั่นแนล ซิสเต็มส์ และซีดีทีเอ็น ออน ดิสเพลส แอนด์ คอนสตรัคชั่นส์ (ประเทศไทย) และ ArchiMeDes Architektur, Medien und Design

มาตรา ๖ องค์การมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการส่งเสริม และแสดงกิจกรรมหรือผลงานสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อให้ความรู้และความบันเทิงแก่ประชาชน
- (๒) ดำเนินการรวบรวมวัตถุ จำแนกประเภทวัตถุ จัดทำบันทึกหลักฐานและสงวนรักษาผลงานสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อประโยชน์ในการศึกษา วิจัย และความก้าวหน้าทางวิชาการ
- (๓) ดำเนินการส่งเสริมการวิจัย การให้บริการด้านวิชาการและนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน
- (๔) จัดนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- (๕) เป็นศูนย์รวมทางด้านข้อมูลและวิชาการเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และให้บริการที่เกี่ยวข้องแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนตามความเหมาะสม
- (๖) ร่วมมือกับองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในด้านการพัฒนาพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์
- (๗) ดำเนินกิจกรรมหรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์

มาตรา ๗ อพวช. มีอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๖ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

๑ล๑

๑ล๑

(๒) ว่าจ้างหรือรับจ้างทำกิจการที่เกี่ยวกับกิจการของ อพวช.

๑ล๑

๑ล๑

ให้ก่อสร้างขึ้นงานนิทรรศการเทคโนโลยีสารสนเทศพร้อมติดตั้ง พื้นที่ ๙,๓๐๐ ตารางเมตร องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ เทคโนโลยี ตำบลคลองห้า อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอันเป็นการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของ อพวช. ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติฯ และเมื่อปรากฏว่าคู่กรณีผิดสัญญา อพวช. จึงบอกเลิกสัญญาและได้ว่าจ้างบุคคลอื่นทำงานที่ค้างอยู่ให้แล้วเสร็จ โดย อพวช. ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้คู่สัญญาชำระเงินค่าเสียหายจากการผิดสัญญา ซึ่งศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ อ. ๗๘๓/๒๕๕๘ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชำระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นสำหรับการจ้างผู้อื่นทำงานตามสัญญาพิพาทที่ค้างอยู่ให้แล้วเสร็จจำนวน ๓๒,๑๔๓,๙๖๕.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินนับตั้งแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ อพวช. โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด

จากข้อเท็จจริงข้างต้น การที่ อพวช. ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครอง และศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ อพวช. ชนะคดีและให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระหนี้แก่ อพวช. ซึ่งเป็นการดำเนินคดีในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของ อพวช. จนถึงขั้นบังคับคดี โดยศาลปกครองมิได้ยกประเด็นว่า อพวช. ไม่มีอำนาจฟ้อง และเมื่อบริษัท ซิตีนีออน ดิสเพลส แอนด์ คอนสตรัคชั่นส์ (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งเป็นหนึ่งในลูกหนี้ตามคำพิพากษาจะขอม่อนชำระหนี้ตามคำพิพากษาเนื่องจากไม่สามารถชำระหนี้ได้ทั้งหมดในคราวเดียวนั้น อพวช. ได้หารือกรมบัญชีกลางผู้รับผิดชอบเงินของแผ่นดินแล้ว กรมบัญชีกลางเห็นว่าตนมีอำนาจพิจารณาเรื่องการขอม่อนผันชำระหนี้ของส่วนราชการเท่านั้น ส่วน อพวช. เป็นรัฐวิสาหกิจ จึงต้องพิจารณาตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งเมื่อพิจารณาพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติฯ แล้ว มิได้กำหนดวิธีการชำระหนี้และการเจรจาตกลงกันในวิธีการชำระหนี้ไว้เป็นการเฉพาะ แต่เนื่องจาก อพวช. เป็นรัฐวิสาหกิจและมีฐานะที่เป็นนิติบุคคลย่อมมีอำนาจที่จะดำเนินการบังคับคดีตามคำพิพากษากับลูกหนี้ ตลอดจนพิจารณากำหนดให้มีการผ่อนชำระหนี้ได้ ดังนัยความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑) ในเรื่องเสร็จที่ ๖๙๖/๒๕๔๒^๓ และความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ในเรื่องเสร็จที่ ๒๐๔๔/๒๕๕๘^๔ และเป็นกรณีเช่นเดียวกับที่ส่วนราชการมีอำนาจผ่อนผันการชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ทั้งที่ไม่มีกฎหมายใดบัญญัติให้อำนาจส่วนราชการไว้ แต่ส่วนราชการต้องส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป ทั้งนี้ อพวช. ต้องคำนึงถึงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์แก่รัฐและ อพวช. รวมตลอดทั้งผลกระทบที่จะได้รับจากการดำเนินการดังกล่าว โดยไม่ทำให้รัฐเสียเปรียบ ตลอดจนข้อสังเกตตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๕.๕/๔๗๒๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ตอบข้อหารือการผ่อนชำระหนี้ตามคำพิพากษาด้วย

^๓บันทึก เรื่อง อำนาจของการทำเรื่องแห่งประเทศไทยในการยกเว้นดอกเบี้ยที่เกิดจากหนี้ค่าภาระสินค้า ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๙๙๐ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๔บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแก้ไขปัญหาลูกหนี้เกี่ยวกับการชำระค่าชลประทานที่ค้างชำระ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๗/๘๓๒ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๓) มีข้อสังเกตว่า เนื่องจากในปัจจุบัน ยังไม่มีหลักเกณฑ์การให้ลูกหนี้ผ่อนชำระหนี้ของรัฐวิสาหกิจหรือองค์การมหาชน จึงทำให้เกิดปัญหา ในทางปฏิบัติดังเช่นกรณีนี้ ดังนั้น จึงเป็นการสมควรที่กระทรวงการคลังซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเงินการคลังแผ่นดิน^๕ จะดำเนินการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณามอบหมายให้กระทรวงการคลังกำหนดหลักเกณฑ์การผ่อนชำระหนี้ของรัฐวิสาหกิจหรือองค์การมหาชน เพื่อให้รัฐมนตรีผู้มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจหรือองค์การมหาชน ถือปฏิบัติต่อไป

นางษ์สวาท

(นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์)

รองเลขาธิการฯ รักษาราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๖๒

^๕พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๑๐ กระทรวงการคลัง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเงินการคลังแผ่นดิน การประเมินราคาทรัพย์สิน การบริหารพัสดุภาครัฐ กิจการเกี่ยวกับที่ราชพัสดุ ทรัพย์สินของแผ่นดิน ภาษีอากร การรักษาภารกิจหารายได้ของรัฐที่มีอำนาจดำเนินการได้แต่ผู้เดียวตามกฎหมายและไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการอื่น การบริหารหนี้สาธารณะ การบริหารและการพัฒนาวิสาหกิจและหลักทรัพย์ของรัฐ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลังหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการคลัง